

วุฒิสภา

เอกสารประกอบการพิจารณาเบื้องต้น

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การยางแห่งประเทศไทย

พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ)

อ.พ.(ร) ๓๐/๒๕๕๕

สำหรับสมาชิกวุฒิสภา
ได้ใช้ในการติดตามผลการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการของสภาผู้แทนราษฎร

จัดทำโดย
สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
www.senate.go.th

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. เสนอโดยคณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา โดยสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่หนึ่งรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๕

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาในเบื้องต้น ทั้งนี้ ก่อนที่สภาผู้แทนราษฎรจะลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. และเสนอให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
มิถุนายน ๒๕๕๕

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นายนัท ผาสุข ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นายสุชาติ พันทองคำ หัวหน้ากลุ่มงานกฎหมาย ๒
นางสาวจินดา สัตยาธิฐานวณิชย์ นิติกรชำนาญการ
นางสิริกันย์ ส่องแสง เจ้าพนักงานธุรการชำนาญการ
นางสาวรัตติกานต์ น้อยนวม เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน
นางสาวกาญจนา พาลดิหลด เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลปฏิบัติงาน
กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๙๖

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑ - ๔๒

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ท่านสมาชิกวุฒิสภา และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษาเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมวุฒิสภา สามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้จากเว็บไซต์วุฒิสภา www.senate.go.th

หรือขอรับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้ที่ศูนย์บริการข้อมูลกฎหมายวุฒิสภา อาคารรัฐสภา ๒ ชั้น ๑ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๒ ๒๔๔ ๑๕๖๕

สารบัญ

	หน้า
● ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.	๑
● ประเด็นที่มีการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.	๔

ภาคผนวก

: ร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	(๑)
: บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ การยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	(๒๑)

- ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติ
การยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.
- ประเด็นที่มีการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ที่สำคัญ ๆ และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร
ในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
การยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.

ความเป็นมา

ของร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. มีผู้เสนอต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา รวมทั้งสิ้นจำนวน ๔ ฉบับ ดังนี้

๑. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี (ชุดที่มี นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี) เมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๕ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๕

๒. เสนอโดย นางสาวอรุณี ชำนาญยา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคเพื่อไทย กับคณะ เมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๕

๓. เสนอโดย นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคประชาธิปัตย์กับคณะ เมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๕ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕

๔. เสนอโดย นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคเพื่อไทยกับคณะ เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๕ และได้รับการบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓๙ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๕

การเสนอร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับ มีหลักการและเหตุผลทำนองเดียวกัน ดังนี้

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการยางแห่งประเทศไทย

เหตุผล

โดยที่ยางพาราและผลิตภัณฑ์จากยางพารามีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศและประชาคมโลกเป็นอย่างมาก การปฏิรูประบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพารา การวิจัยและพัฒนา การรักษาเสถียรภาพระดับราคายางพารา การดำเนินธุรกิจ และการจัดสรรประโยชน์อย่างเป็นธรรมและยั่งยืนเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยางจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็น

การส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง จำเป็นต้องจัดให้มีองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพาราของประเทศทั้งระบบอย่างครบวงจร มีเอกภาพ สามารถดำเนินการไปได้อย่างเป็นอิสระ คล่องตัว และใช้อย่างพาราและผลิตผลจากยางพาราให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด สมควรจัดตั้งการยางแห่งประเทศไทยขึ้น เพื่อทำหน้าที่ส่งเสริมและพัฒนากิจการเกี่ยวกับยางพาราของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ต่อมาที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับพร้อมกันไปในวาระที่หนึ่งชั้นรับหลักการ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓๙ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๕ โดยลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียง ๓๔๐ เสียง ไม่รับหลักการ ไม่มี และงดออกเสียง ไม่มี และมีมติให้คณะกรรมการวิสามัญคณะหนึ่ง จำนวน ๓๑^๑ คน เพื่อพิจารณาในวาระที่สอง ชั้นคณะกรรมการ โดยถือเอาร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา และกำหนดแปรญัตติภายใน ๑๕ วัน

คณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๑ คน ประกอบด้วย

*๑. นายณัฐวุฒิ ใสยเกื้อ	*๒. นายจิรากร โกศัยเสวี
*๓. นายประภาส เอื้อนนท์	*๔. นายพัชโรดม ลิ้มปิยะเจียร
*๕. นายวิทย์ ประทักษ์ใจ	๖. นายอนันต์ ศรีพันธ์ุ์
๗. นางสาวอรุณี ชำนาญยา	๘. นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน
๙. นายณภินทร ศรีสรรพวงศ์	๑๐. นายพีรพันธุ์ พาลุสุข
๑๑. นายไพจิต ศรีวรขาน	๑๒. นางปานหทัย เสรีรักษ์
๑๓. นายวิวัฒน์ชัย โทตระไวศยะ	๑๔. นายรส มะลิผล
๑๕. พลเรือเอก สุรพล จันทร์แดง	๑๖. นายวิภูแถลง พัฒนภูมิไท
๑๗. นายชูวิทย์ พิทักษ์พรพลลภ	๑๘. นางบุญรีน ศรีธเรศ
๑๙. นายประเสริฐ บุญเรือง	๒๐. นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ
๒๑. นายณรงค์ ดุดิง	๒๒. นายประกอบ รัตนพันธ์
๒๓. นายเซน เทือกสุบรรณ	๒๔. นายฮอชาลี มาเทิร์ม
๒๕. นายอิสสระ สมชัย	๒๖. นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษุ์

* ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๘๓ วรรคสอง กำหนดว่า

“การเลือกตั้งคณะกรรมการวิสามัญ ให้ตั้งจากบุคคลที่คณะรัฐมนตรีเสนอชื่อมีจำนวนไม่เกินหนึ่งในสี่ของจำนวนกรรมการทั้งหมด จำนวนนอกจากนั้นให้ที่ประชุมเลือกจากรายชื่อที่สมาชิกเสนอโดยให้มีจำนวนตามหรือใกล้เคียงกับอัตราส่วนของจำนวนสมาชิกของแต่ละพรรคการเมืองหรือกลุ่มพรรคการเมืองที่มีอยู่ในสภา”

* หมายถึง กรรมการในสัดส่วนของรัฐบาล

๒๗. นายเอกนัฐ พร้อมพันธ์
๒๘. นายศุภชัย ใจสมุทร
๒๙. นายยศพงษ์ นาทันรภิ

๒๘. นายศุภชัย โพธิ์สุ
๓๐. นายธานินทร์ ใจสมุทร

**ประเด็นการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ
และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.**

๑. สรุปประเด็นการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓๙ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๕ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. วาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ สรุปผลการพิจารณาได้ดังนี้

(๑) คณะรัฐมนตรี ได้มอบหมายให้นายณัฐวุฒิ ใสยเกื้อ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้แถลงหลักการและเหตุผลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ดังนี้

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการยางแห่งประเทศไทย

เหตุผล

โดยที่ยางพาราและผลิตภัณฑ์จากยางพารามีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศและประชาคมโลกเป็นอย่างมาก การปฏิรูประบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพารา การวิจัยและพัฒนา การรักษาเสถียรภาพระดับราคายางพารา การดำเนินธุรกิจ และการจัดสรรประโยชน์อย่างเป็นธรรมและยั่งยืนเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยางจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง จำเป็นต้องจัดให้มีองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพาราของประเทศทั้งระบบอย่างครบวงจร มีเอกภาพ สามารถดำเนินการไปได้อย่างเป็นอิสระ คล่องตัว และใช้ยางพาราและผลิตภัณฑ์จากยางพาราให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด สมควรจัดตั้งการยางแห่งประเทศไทยขึ้นเพื่อทำหน้าที่ส่งเสริมและพัฒนากิจการเกี่ยวกับยางพาราของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

เมื่อแถลงหลักการและเหตุผลเสร็จเรียบร้อยแล้ว นายณัฐวุฒิ ใสยเกื้อ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้แถลงสรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ดังนี้

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติ การยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ... แบ่งออกเป็น ๙ หมวด และบทเฉพาะกาล รวมจำนวน ๗๖ มาตรา โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

๑. กำหนดให้จัดตั้งการยางขึ้นเรียกว่า “การยางแห่งประเทศไทย” เรียกโดยย่อว่า “กยท.” โดยกำหนดให้ กยท. เป็นองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการยางพาราของประเทศทั้งระบบอย่างครบวงจร บริหารจัดการเกี่ยวกับการเงินกองทุนพัฒนายางพารา จัดให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย พัฒนาและเผยแพร่ข้อมูลและสารสนเทศเกี่ยวกับยางพารา ส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง ด้านวิชาการ การเงิน การผลิต การแปรรูป การอุตสาหกรรม การตลาด การประกอบธุรกิจ และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น ดำเนินการให้ระดับราคายางพารามีเสถียรภาพ (ร่างมาตรา ๖ ถึงร่างมาตรา ๑๐)

๒. กำหนดแหล่งที่มาของทุนของ กยท. รวมทั้งกำหนดให้รายได้ที่ กยท. ได้รับจากการดำเนินงานให้ตกเป็นของ กยท. กำหนดลักษณะของเงินสำรองของ กยท. และกำหนดให้ทรัพย์สินของ กยท. และกองทุนไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี (ร่างมาตรา ๑๑ ถึงร่างมาตรา ๑๖)

๓. กำหนดให้มีคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม วาระการดำรงตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และกำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ กยท. (ร่างมาตรา ๒๒ ถึงร่างมาตรา ๓๓)

๔. กำหนดให้ผู้ที่ จะได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องเป็นเกษตรกรชาวสวนยางที่มีต้นยางอายุกว่ายี่สิบห้าปีขึ้นไป หรือต้นยางทรุดโทรมเสียหายหรือต้นยางได้ผลน้อยตามหลักเกณฑ์ที่ กยท. กำหนด (ร่างมาตรา ๓๗)

๕. กำหนดให้ผู้ที่ไม่มีสวนยางมาก่อนและมีที่ดินเป็นของตนเองไม่น้อยกว่าสองไร่ ซึ่งมีความประสงค์จะขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกใหม่ ยื่นคำขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนต่อ กยท. ตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด (ร่างมาตรา ๓๙ ถึงร่างมาตรา ๔๑)

๖. กำหนดให้จัดตั้งกองทุนขึ้นใน กยท. เรียกว่า “กองทุนพัฒนายางพารา” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนายางพารา (ร่างมาตรา ๔๓ ถึงร่างมาตรา ๔๖)

๗. กำหนดให้บุคคลซึ่งส่งยางพารารอขนออกราชอาณาจักร ต้องเสียค่าธรรมเนียมให้ กยท. และให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งออกปอก และการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า (ร่างมาตรา ๔๗ ถึงร่างมาตรา ๔๘)

๘. กำหนดสัดส่วนในการจัดสรรเงินกองทุนเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ และ
ให้การบริหารและจัดสรรเงินจากกองทุนเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด
โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี (ร่างมาตรา ๔๙)

๙. กำหนดให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชี ทำการตรวจสอบ
รับรองบัญชี และการเงินทุกประเภทของ กยท. (ร่างมาตรา ๕๙ ถึงร่างมาตรา ๖๑)

๑๐. กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ กยท.
และกำหนดให้ กยท. ทำรายงานปีละครั้งเสนอต่อรัฐมนตรี (ร่างมาตรา ๖๒ ถึงร่างมาตรา ๖๔)

๑๑. กำหนดให้มีบทเฉพาะกาล (ร่างมาตรา ๖๗ ถึงร่างมาตรา ๗๖)

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นร่างพระราชบัญญัติที่เกษตรกรชาวสวนยางพารา
ต้องการและรอคอยให้มี จึงขอให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกท่านโปรดให้ความเห็นชอบ
ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วย

(๒) นางสาวอรุณี ชำนาญยา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคเพื่อไทย
ได้แถลงหลักการและเหตุผล ประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย
พ.ศ. ดังนี้

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการยางแห่งประเทศไทย

เหตุผล

โดยที่ยางพาราและผลิตภัณฑ์จากยางพารามีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ
และประชาคมโลกเป็นอย่างมาก การปฏิรูประบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพารา การวิจัย
และพัฒนา การรักษาเสถียรภาพระดับราคายางพารา การดำเนินธุรกิจ และการจัดสรรประโยชน์
อย่างเป็นธรรมและยั่งยืนเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการ
ยางจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็น
การส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง จำเป็นต้องจัดทำมีองค์กร
กลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพาราของประเทศทั้งระบบอย่างครบวงจร
มีเอกภาพ สามารถดำเนินการไปได้เป็นอย่างดีเป็นอิสระ คล่องตัว และใช้ยางพาราและผลิตภัณฑ์
จากยางพาราให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด สมควรจัดตั้งการยางแห่งประเทศไทยขึ้น
เพื่อทำหน้าที่ส่งเสริมและพัฒนากิจการเกี่ยวกับยางพาราของประเทศ จึงจำเป็นต้อง
ตราพระราชบัญญัตินี้

(๓) นายชินวรณ์ บุญเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคประชาธิปัตย์
ได้แถลงหลักการและเหตุผล ประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย
พ.ศ. ดังนี้

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการยางแห่งประเทศไทย

เหตุผล

โดยที่ยางพาราและผลิตผลจากยางพารามีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ
และประชาคมโลกเป็นอย่างมาก การปฏิรูประบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพารา การวิจัย
และพัฒนา การรักษาเสถียรภาพระดับราคายางพารา การดำเนินธุรกิจ และการจัดสรรประโยชน์
อย่างเป็นธรรมและยั่งยืนเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการ
ยางจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็น
การส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง จำเป็นต้องจัดให้มีองค์กร
กลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพาราของประเทศทั้งระบบอย่างครบวงจร
มีเอกภาพ สามารถดำเนินการไปได้อย่างเป็นอิสระ คล่องตัว และใช้ยางพาราและผลิตผล
จากยางพาราให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด สมควรจัดตั้งการยางแห่งประเทศไทยขึ้น
เพื่อทำหน้าที่ส่งเสริมและพัฒนากิจการเกี่ยวกับยางพาราของประเทศ จึงจำเป็นต้อง
ตราพระราชบัญญัตินี้

เมื่อแถลงหลักการและเหตุผลเรียบร้อยแล้ว นายชินวรณ์ บุญเกียรติ ได้อภิปราย
ประกอบการเสนอร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

ยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของโลก โดยเฉพาะอุตสาหกรรมด้านยานยนต์
ประเทศไทยมีพื้นที่การปลูกลูยางพาราประมาณ ๑๘ ล้านไร่ มีผลผลิต ๓.๕ พันล้านตัน ทำรายได้
๔.๙ แสนล้านบาท เหตุผลที่สำคัญในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้คือ เรื่องการดำเนินการ
ให้ราคายางพารามีเสถียรภาพจึงได้กำหนดให้มีคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทยขึ้น มีหน้าที่
และมีวัตถุประสงค์ในการดำเนินการให้ระดับราคายางมีเสถียรภาพ และส่งเสริมสถาบัน
เกษตรกรและเกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต้องรีบดำเนินการ
อย่างเร่งด่วนเพราะปัจจุบันราคายางตกต่ำลงมาก

โดยเหตุที่ราคายางพาราทกต่ำในครั้ง นี้ ทำให้คณะรัฐมนตรีได้มีมติคณะรัฐมนตรี
เมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๕ เกี่ยวกับการรักษาเสถียรภาพราคายางพารา โดยมีมติเห็นชอบ
การดำเนินงานตามโครงการพัฒนาศักยภาพสถาบันเกษตรกรเพื่อรักษาเสถียรภาพราคายาง
และแนวทางการแก้ไขปัญหาระยะสั้น สำหรับยางแผ่นรมควันของสถาบันเกษตรกรที่ยังไม่สามารถ

ขายได้ และให้คณะกรรมการนโยบายยางธรรมชาติกำกับดูแลในการรักษาเสถียรภาพราคายางพารา เพื่อช่วยประหยัดงบประมาณในการดำเนินโครงการดังกล่าว

จากมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๕ ดังกล่าวก็ยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาราคายางพาราดตกต่ำได้ จึงต้องใช้เครื่องมืออีกหลายอย่างเพื่อแก้ไขปัญหาค่า เครื่องมืออีกอย่างหนึ่งคือ ร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ฉบับนี้ โดยการกำหนดให้มีคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทยที่มีองค์ประกอบของตัวแทนเกษตรกรเพิ่มมากขึ้นกว่าร่างของรัฐบาล เกษตรกรจะมีสิทธินำเสนอนโยบายเรื่องราคายาง การกำหนดเสถียรภาพราคายาง จึงเป็นเหตุผลสำคัญที่แก้ไขกฎหมายฉบับนี้ เพื่อให้มีการบริหารจัดการอย่างมีคุณภาพ ใน ๓ หน่วยงานหลักให้มีเอกภาพ คือ กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง องค์การสวนยาง และสถาบันวิจัยยาง โดยเฉพาะเรื่องตลาดกลางยางพารา ภารกิจเหล่านี้ต้องมารวมอยู่ในพระราชบัญญัติฉบับนี้เพื่อให้สามารถบริหารจัดการได้อย่างมีเอกภาพ โดยต้องให้มีการบูรณาการอย่างจริงจังในอีกหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมส่งเสริมการเกษตร กรมวิชาการเกษตร กรมส่งเสริมสหกรณ์ องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ สถาบันวิจัยศูนย์เทคโนโลยีวัสดุแห่งชาติ สำนักงานส่งเสริมการลงทุน และสถาบันการศึกษาต่าง ๆ เป็นต้น โดยต้องร่วมมือในด้านการวิเคราะห์วิจัยเรื่องยางพาราอย่างครบวงจรจะทำให้ช่วยแก้ไขปัญหาราคายางได้อย่างยั่งยืน โดยมีข้อสังเกตเพื่อพิจารณาต่อไปในชั้นคณะกรรมการฯ ดังนี้

๑. เรื่องความเป็นเอกภาพ หากไม่มีความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการเรื่องยางพารา กระบวนการในการดูแลเรื่องยางพาราจะมีปัญหาต่อไปในอนาคต เมื่อมีพระราชบัญญัติฉบับนี้ภารกิจหลักของสถาบันวิจัยยางจึงต้องเน้นเรื่องการวิจัยและพัฒนาเพื่อทำให้ยางพารามีมูลค่าสูงขึ้น การดำเนินการวิจัยต้องดำเนินการให้สอดคล้องครอบคลุมทุกด้าน ตั้งแต่ด้านการผลิต การวิจัยเรื่องไม้ยางว่า ต้นยางควรมีขนาดเท่าใดจึงเหมาะสมที่จะทำให้มีราคาขายสูง การวิจัยเพื่อส่งเสริมผลิตภัณฑ์ยางภายในประเทศ เป็นต้น โดยต้องเพิ่มบทบัญญัติให้มีความชัดเจน และสร้างความร่วมมือกับสถาบันทางการศึกษาในการดำเนินการเรื่องนี้ให้มีเอกภาพ

๒. ปัจจุบันไม้ยางพาราเป็นรายได้หลักอย่างหนึ่งของเกษตรกร รัฐบาลต้องมีแนวทางให้ชัดเจน เห็นควรให้กำหนดกระบวนการดูแลไม้ยางพาราไว้ในพระราชบัญญัติฉบับนี้ อย่างชัดเจน

๓. เรื่องสถาบันเกษตรกรและเกษตรกร ในปัจจุบันมีการจัดตั้งสหพันธ์สหกรณ์ชาวสวนยางแห่งประเทศไทย สมาคมยางพาราแห่งประเทศไทย สมาคมน้ำยางแห่งประเทศไทย พระราชบัญญัตินี้จึงต้องมีบทบัญญัติที่ส่งเสริมให้สถาบันเกษตรกรเหล่านี้มีความเข้มแข็งต่อไป

๔. เรื่องการเสริมสร้างศักยภาพในการแข่งขันในทางเศรษฐกิจและการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ปัจจุบันมีสภาความร่วมมือด้านยางพาราระหว่างประเทศ (ITRC) อันประกอบด้วย ประเทศไทย ประเทศอินโดนีเซีย และประเทศมาเลเซีย ๓ ประเทศผู้ผลิตยางรายใหญ่ของโลก โดยต้องทำงานเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินการให้ราคายางมีเสถียรภาพร่วมกัน ดังนั้นร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จึงต้องมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการสร้างความคล่องตัวในการทำงาน

ของ ITRC โดยต้องส่งเสริมความร่วมมือในองค์กรการค้าระหว่างประเทศว่าด้วยมาตรฐานสินค้ากับสหภาพยุโรป และสหรัฐอเมริกา เพิ่มอำนาจในการต่อรองให้กับสมาคมผู้ผลิตยางธรรมชาติ ควรกำหนดให้คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทยเป็นผู้กำหนดราคายาง เป็นต้น

๕. เรื่องการวิจัยและการพัฒนายาง ต้องมีบทบัญญัติเรื่องการดำเนินการจัดสรรเงินค่าธรรมเนียมให้สำหรับการวิจัยโดยเฉพาะ ให้งานวิจัยและพัฒนาและงานตลาดกลางยางพารา เป็นหน่วยงานในสังกัดของการยางแห่งประเทศไทย

๖. ควรมีการส่งเสริมการใช้ยางภายในประเทศ โดยให้มีการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมยางพารา เพื่อส่งเสริมผลิตภัณฑ์ภายในประเทศไทย และเพิ่มมูลค่าของยางพารา เรื่องนี้เคยมีการศึกษามาแล้วและผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการนโยบายยางแล้ว โดยใช้พื้นที่ขององค์การสวนยาง ซึ่งมีพื้นที่ปลูกยางประมาณ ๔ หมื่นไร่ หากนำมาจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมจำนวน ๑ พันไร่ จะทำให้นักลงทุนจากประเทศต่าง ๆ รวมทั้ง นักลงทุนภายในประเทศมาลงทุนมากขึ้น

พระราชบัญญัติฉบับนี้มีวัตถุประสงค์สำคัญ คือ การรักษาเสถียรราคายางและดำเนินการให้การบริหารจัดการยางมีเอกภาพ โดยมีภารกิจที่สำคัญ คือ การดำเนินการวิจัยและพัฒนายาง จึงขอฝากสมาชิกที่เป็นคณะกรรมการให้การพิจารณาอย่างถี่ถ้วน อาจมีการทำประชาพิจารณ์และต้องเปิดกว้างให้กลุ่มเกษตรกรและภาคเอกชนที่มีส่วนร่วมในเรื่องยางเข้ามามีส่วนร่วมในการร่างกฎหมายฉบับนี้ เพื่อให้ได้กฎหมายที่มีประสิทธิภาพสูงสุด

(๔) นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย ได้แถลงหลักการและเหตุผล ประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ดังนี้

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการยางแห่งประเทศไทย

เหตุผล

โดยที่ยางพาราและผลิตผลจากยางพารามีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ และประชาคมโลกเป็นอย่างมาก การปฏิรูประบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพารา การวิจัยและพัฒนา การรักษาเสถียรภาพระดับราคายางพารา การดำเนินธุรกิจ และการจัดสรรประโยชน์อย่างเป็นธรรมและยั่งยืนเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยางจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง จำเป็นต้องจัดให้มีองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพาราของประเทศทั้งระบบอย่างครบวงจร มีเอกภาพ สามารถดำเนินการไปได้อย่างเป็นอิสระ คล่องตัว และใช้ยางพาราและผลิตผล

จากยางพาราให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด สมควรจัดตั้งการยางแห่งประเทศไทยขึ้น เพื่อทำหน้าที่ส่งเสริมและพัฒนานักิจการเกี่ยวกับยางพาราของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

เมื่อแถลงหลักการและเหตุผลเรียบร้อยแล้ว นายพิเชษฐ เชื้อเมืองพาน ได้อภิปรายประกอบการเสนอร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. สรุปลสาระสำคัญได้ ดังนี้

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้ยกเลิกกฎหมายที่เกี่ยวข้องถึง ๘ ฉบับ คณะกรรมาธิการจึงต้องมีความรอบคอบ และต้องพิจารณาอย่างละเอียดถี่ถ้วนในวาระที่สอง และวาระที่สาม พระราชบัญญัตินี้จะเป็นการหลอมรวมกันขององค์กรด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับยางพาราเข้าไว้ด้วยกัน อันประกอบไปด้วยสถาบันวิจัยยาง องค์การสวนยาง และกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จะทำให้เกิดหน่วยงานที่มีศักยภาพสูงขึ้น เพราะมีทั้งบุคลากร งบประมาณ จึงทำให้มีความคล่องตัวในการทำงาน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อเกษตรกรชาวสวนยาง และขอฝากให้รัฐบาลเร่งช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยาง เรื่อง สาธารณูปโภคต่าง ๆ ทั้งถนน ไฟฟ้า น้ำประปา ซึ่งจะทำให้ผลผลิตของเกษตรกรมีคุณภาพและปริมาณเพิ่มขึ้น อีกทั้งรัฐบาลต้องส่งเสริมตลาดกลางยางพาราและส่งเสริมสหกรณ์ชาวสวนยาง ให้เข้าถึงแหล่งทุนได้มากขึ้น เพื่อช่วยในการรักษาเสถียรภาพราคายางพารา และรัฐบาลควรไปดำเนินการสร้างโกดังเก็บยางพาราในทุกภูมิภาคของประเทศ และพัฒนาตลาดซื้อขายยางล่วงหน้า โดยให้มีการส่งเสริม สนับสนุน และให้ความรู้กับเกษตรกรอย่างเร่งด่วน

ต่อจากนั้น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายแสดงความคิดเห็น และตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยสรุปลสาระสำคัญ ดังนี้

๑.๑ ประเด็นสำคัญที่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายอย่างกว้างขวาง

(๑) รัฐบาลควรให้ความสำคัญกับร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ... ที่ผ่านการพิจารณาในสมัยที่นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นนายกรัฐมนตรี เพราะร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวได้รับการพิจารณาศึกษาอย่างถี่ถ้วน และละเอียดรอบคอบ ครอบคลุมทุกประเด็น รวมทั้งมีการทำประชาพิจารณ์ด้วยแล้ว

(๒) ร่างมาตรา ๔ คำนิยาม ของคำว่า “ยางพารา” ไม่ควรกำหนดให้หมายความรวมถึงไม้ยางด้วย เพราะจะทำให้เกษตรกรชาวสวนยางเสียโอกาสในการจำหน่ายไม้ยาง ซึ่งทำให้มีผลกระทบต่อรายได้ของเกษตรกร และเป็นการขัดต่อเจตนารมณ์ของการจัดตั้งการยางแห่งประเทศไทยขึ้น เพราะวัตถุประสงค์ของการยางแห่งประเทศไทยไม่เป็นเพียงการรวม ๓ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สถาบันวิจัยยาง องค์การสวนยาง และกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางเข้าด้วยกันเท่านั้น แต่ยังเป็นกรรวมเอาความคาดหวังของเกษตรกร

ชาวสวนยางเอาไว้ด้วย เนื่องจากประชาชนวิตกกังกับปัญหาภัยพิบัติทางธรรมชาติ การเปลี่ยนแปลงของสภาวะอากาศ ปัญหาโรคระบาดที่เกิดขึ้นกับยางพารา และปัญหา ความผันผวนของราคายาง โดยต้องการให้ราคายางมีเสถียรภาพ เกษตรกรจึงมีความหวัง กับการจัดตั้งการยางแห่งประเทศไทยเพื่อให้เป็นหน่วยงานที่สามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้

(๓) ร่างมาตรา ๑๗ ที่กำหนดให้มีคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย เห็นว่า องค์ประกอบของคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย ควรมีความเป็นอิสระในระดับหนึ่ง ไม่ควรมีรัฐมนตรีหรือตัวแทนของรัฐบาลเข้ามาเป็นประธาน ควรเปิดโอกาสให้นำบุคคลผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญอย่างแท้จริงมาทำงาน

(๔) ร่างมาตรา ๓๙ ที่กำหนดให้ผู้ที่ไม่มีสวนยางมาก่อนและมีที่ดินเป็นของตนเอง ไม่น้อยกว่าสองไร่ สามารถขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกใหม่ เห็นว่า การกำหนดให้ ใช้เกณฑ์ที่ดินจำนวนสองไร่ เป็นกรณีที่ไม่เป็นธรรม และเป็นการกำหนดไว้สูงเกินไป ควรให้โอกาส ประชาชนที่ยากจน มีที่ดิน ๑ ไร่ ให้ได้รับโอกาสขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกใหม่ ตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

(๕) ร่างมาตรา ๔๙ (๒) ที่กำหนดให้นำเงินของกองทุนพัฒนายางพารามาใช้ในการ ส่งเสริมและสนับสนุนการปลูกยางรายใหม่ โดยเงินในกองทุนนี้เป็นเงินของเกษตรกรชาวสวนยาง รายเก่า จึงเป็นกรณีที่ไม่เป็นธรรมกับเกษตรกรรายเก่า รัฐบาลควรใช้เงินงบประมาณ หรือเงิน สนับสนุนจากแหล่งอื่น ไม่ใช่เงินส่วนนี้ไปใช้ส่งเสริมและสนับสนุนการปลูกยางรายใหม่

(๖) การปลูกยางในภาคอื่น นอกจากภาคใต้ประชาชนยังขาดความรู้ ความเข้าใจ ในการปลูกยาง มีการกรีดยางก่อนเวลาอันสมควร รัฐบาลควรมีการส่งเสริมให้ความรู้กับเกษตรกร ต้องดูแลไม่ให้พ่อค้าคนกลางเอาเปรียบ กดราคาสินค้าของเกษตรกร ควรดูแล ควบคุม ราคาปุ๋ย ควรช่วยเหลือเรื่องเงินทุนในการปลูกยาง โดยสนับสนุนให้มีเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ ให้เกษตรกรกู้ เพื่อนำไปลงทุนในการปลูกยาง

(๗) ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีประโยชน์กับทุกภาคส่วน เป็นการตอบโจทย์ เรื่องการบริหารจัดการจุดเดียวแบบเบ็ดเสร็จ เพื่อรวมศูนย์ข้อมูลและนำข้อมูลเกี่ยวกับการจัด หมวดมหมู่ เพื่อให้มีการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นเอกภาพส่งผลกับการบริหาร จัดการยางทั้งระบบ รวมทั้งเชื่อมโยงสะท้อนราคายางทั้งในและต่างประเทศ

(๘) ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ควรมีการคุ้มครองแรงงานที่ทำงานเกี่ยวกับการกรีดยางด้วย ควรมีการสร้างหลักประกัน และแนวทางการคุ้มครองแรงงานอย่างมีระบบ

(๙) เรื่องราคายางพาราจะมีเสถียรภาพ หรือมีราคาสูงหรือต่ำนั้นขึ้นอยู่กับกรณี ของสภาพเศรษฐกิจที่เอื้ออำนวย และเกี่ยวข้องกับอุปสงค์อุปทานด้วย การกำหนดนโยบาย ยางพาราต้องมีความเป็นเอกภาพ ในปัจจุบันที่ราคายางตกต่ำรัฐบาลควรทบทวนในเรื่องการดำเนิน นโยบายที่ผ่านมา

(๑๐) การส่งเสริมให้ปลูกยางพาราในภูมิภาคต่าง ๆ ควรให้หน่วยงานที่มีความรู้และมีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง คือ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ต้องพิจารณาศึกษาอย่างถี่ถ้วน ต้องวิเคราะห์เหตุการณ์ในอนาคตว่า อุปสงค์อุปทานจะเป็นอย่างไร เพราะประเทศต่าง ๆ ทั้งจีน มาเลเซีย อินโดนีเซีย ลาว เวียดนาม กัมพูชาต่างเพิ่มพื้นที่การปลูกยาง จะส่งผลกระทบต่อประเทศไทยอย่างไรบ้าง รัฐบาลควรเตรียมตัวเพื่อรองรับเหตุการณ์ในอนาคต

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (นายณัฐวุฒิ ใสยเกื้อ)
กล่าวชี้แจงพร้อมทั้งตอบข้อซักถามของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรสรุปได้ดังนี้

(๑) เรื่องการรักษาเสถียรภาพราคายางพารา ขอชี้แจงว่า เมื่อราคายางพาราตกต่ำเกิดวิกฤติทางรัฐบาลมิได้นิ่งนอนใจ ได้มีการปรึกษาหารือกับบุคคลทุกกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมยางพาราทั้งระบบ ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง ผู้ประกอบธุรกิจด้านยางพารา ตัวแทนสถาบันเกษตรกรชาวสวนยางทั่วประเทศ ได้มีการประเมินสถานการณ์และกำหนดมาตรการร่วมกันให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมสะท้อนปัญหา และหาแนวทางแก้ไข ได้วิเคราะห์ประเมินสาเหตุที่ราคายางตกต่ำลง โดยสรุปได้ว่า เหตุปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกับเสถียรภาพราคายางพารา คือ สภาพเศรษฐกิจในยุโรป สถานการณ์ในกรีซ ในสเปน รวมทั้งตลาดหุ้นต่างๆ ทั่วโลก เห็นว่า ราคายางพาราตกต่ำทั่วโลก ไม่ใช่ตกเฉพาะในประเทศไทยด้วยเหตุนี้จึงได้มีการวิเคราะห์ถึงปัจจัยภายในว่ามีวิธีการอย่างไร เพื่อที่จะไม่ให้ราคายางตกต่ำลงไปอีก คณะรัฐมนตรีจึงได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๕ เห็นชอบให้ดำเนินโครงการพัฒนาศักยภาพสถาบันเกษตรกรเพื่อรักษาเสถียรภาพราคายางพารา อนุมัติวงเงินกู้จากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ จำนวน ๕,๐๐๐ ล้านบาทให้สถาบันเกษตรกร จำนวน ๑๐,๐๐๐ ล้านบาทให้องค์การสวนยางกู้โดยไม่มีดอกเบี้ย เพื่อนำมาแทรกแซงซื้อยางพาราในตลาดเพื่อให้ราคาปรับตัวสูงขึ้น แล้วทำให้ราคายางมีเสถียรภาพ มติคณะรัฐมนตรีในครั้งนี้มีที่มาจากกรณีที่เกษตรกรที่ได้รับความเดือดร้อนซึ่งมาชุมนุมกันที่ อ.รัตนภูมิ จ.สงขลา โดยได้นำข้อเรียกร้องดังกล่าว นำเข้าที่ประชุมคณะกรรมการนโยบายยางธรรมชาติ และนำเสนอในที่ประชุมคณะรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีจึงมีมติอนุมัติตามข้อเรียกร้องของเกษตรกรในราคากิโลกรัมละ ๑๒๐ บาท ซึ่งราคานี้มาจากเป้าหมายของโครงการนี้ที่มีการหารือร่วมกันระหว่าง รัฐ รัฐวิสาหกิจ และเกษตรกรชาวสวนยางซึ่งมีความเห็นพ้องกันว่า ราคายางพาราขั้นต่ำที่เกษตรกรเห็นว่าคุ้มทุนอยู่ที่กิโลกรัมละ ๑๒๐ บาท

(๒) กรณีที่สมาชิกกล่าวว่า ในปีพ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งเกิดวิกฤติราคายางตกต่ำ รัฐบาลในสมัยนั้นซึ่งมีนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นนายกรัฐมนตรี ใช้งบประมาณจำนวน ๘,๐๐๐ ล้านบาทก็สามารถแก้ไขปัญหาได้สำเร็จจุลวงแล้ว แต่ในรัฐบาลชุดนี้กลับต้องใช้งบประมาณถึง ๑๕,๐๐๐ ล้านบาท จึงขอชี้แจงว่า เป้าหมายในปี ๒๕๕๒ แตกต่างจากเป้าหมายของราคายางพาราในปัจจุบัน เนื่องจากในขณะนั้น (ปี ๒๕๕๒) รัฐบาลมีเป้าหมายราคายางที่ราคากิโลกรัมละ ๘๐ บาท

แต่ในสมัยรัฐบาลชุดนี้ (ปี ๒๕๕๕) มีเป้าหมายที่ราคากิโลกรัมละ ๑๒๐ บาท จึงต้องใช้งบประมาณแตกต่างกัน จึงไม่สามารถนำมาเปรียบเทียบกันได้

(๓) โครงการรักษาเสถียรภาพราคายางนี้แม้จะได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๕ ในวงเงิน ๑๕,๐๐๐ ล้านบาท แต่ไม่ได้มีการเบิกจ่ายเงินจำนวนนี้ในทันทีเมื่อผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี โดยจะมีขั้นตอนต่าง ๆ ของทางราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ต้องใช้เวลาสักระยะเวลาที่เงินจำนวนนี้จะสามารถเบิกจ่ายได้จริง ดังนั้น องค์การสวนยาง และสถาบันเกษตรกรสามารถใช้เงินจำนวนนี้ได้เวลาที่ล่วงไปประมาณกลางเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๕ แล้ว ซึ่งทางกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้พยายามเร่งรัดทุกขั้นตอนเพื่อให้สามารถเบิกจ่ายได้ เมื่อสถานการณ์ล่าช้าและมีปัญหาจึงได้ประสานงานกับผู้ว่าราชการจังหวัดที่อยู่ในโครงการในฐานะที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานคณะกรรมการระดับจังหวัด ให้รีบผลักดันโครงการนี้ให้ดำเนินการไปอย่างรวดเร็วเพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์ให้มากที่สุด เมื่อเดินทางโครงการได้สักระยะเวลาประชาชนที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการก็มีปัญหาเพราะองค์การสวนยางสามารถซื้อยางในราคากิโลกรัมละ ๑๒๐ บาท ได้แต่เฉพาะยางของสถาบันเกษตรกร ไม่สามารถเข้าไปซื้อในตลาดกลางยางพาราในราคานี้ได้ จึงต้องแก้ไขปัญหาคือจะนำข้อเสนอและข้อเรียกร้องของเกษตรกรนำมาทบทวนและนำเสนอคณะรัฐมนตรี เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของเกษตรกรและสถานการณ์ที่เป็นจริง

(๔) ได้มีการติดต่อกับประเทศสิงคโปร์ อินโดนีเซีย และมาเลเซีย ในการประชุมร่วมกันมีข้อเสนอว่า ถ้าสถานการณ์ราคายางไม่ดีขึ้น อาจต้องมีมาตรการลดการส่งออกชั่วคราว หรือมีมาตรการเร่งรัดการโค่นสวนยางที่หมดอายุ ให้ผลผลิตต่ำ หากสถานการณ์ราคายางไม่ดีขึ้น อาจต้องมีมาตรการต่อไปคือ การเจรจากับประเทศเวียดนาม ซึ่งเป็นผู้ผลิตอันดับ ๔ ของโลก เพื่อช่วยกันหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาต่อไป

(๕) ในขณะนี้ได้มีการติดตามสถานการณ์ราคายางพาราอย่างใกล้ชิด โดยมีส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ นักเศรษฐศาสตร์ นักการเงินการคลังเข้ามาระดมสมอง เชิญสมาคมองค์กรธุรกิจ ตัวแทนเกษตรกรเข้ามามีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ความคิดเห็น โดยจะพยายามทำทุกวิถีทางเพื่อให้ราคายางสูงขึ้นและมีเสถียรภาพอย่างรวดเร็วที่สุด

๒. ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่หนึ่ง รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ด้วยคะแนนเสียง ๓๔๐ เสียงไม่เห็นด้วยไม่มี และงดออกเสียงไม่มี และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๑ คน มีกำหนดแปรญัตติภายใน ๑๕ วัน โดยถือเอาร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา

ภาคผนวก

- : ร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
- : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ
การยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(๑)

(สำเนา)

เลขรับ ๒๗/๒๕๕๕ วันที่ ๘ พ.ค. ๒๕๕๕

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ที่ นร ๐๕๐๗/๑๑๖๕๐

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๘ พฤษภาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎรเป็นเรื่องด่วน

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผลและบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาเป็นเรื่องด่วน ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร

(นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร)

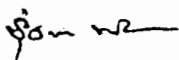
นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๙

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘

สำเนาถูกต้อง

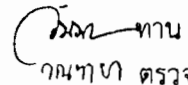

(นางสาวรุ่งนภา ชันธิโชติ)

วิทยากรเชี่ยวชาญ

กลุ่มงานระเบียบวาระ สำนักการประชุม

มนชัย พิมพ์

งานทบทวน

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการยางแห่งประเทศไทย

เหตุผล

โดยที่ยางพาราและผลิตผลจากยางพารามีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศและประชาคมโลกเป็นอย่างมาก การปฏิรูประบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพารา การวิจัยและพัฒนา การรักษาเสถียรภาพระดับราคายางพารา การดำเนินธุรกิจ และการจัดสรรประโยชน์อย่างเป็นธรรมและยั่งยืนเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยางจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง จำเป็นต้องจัดให้มีองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพาราของประเทศ ทั้งระบบอย่างครบวงจร มีเอกภาพ สามารถดำเนินการไปได้อย่างเป็นอิสระ คล่องตัว และใช้ยางพาราและผลิตผลจากยางพาราให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด สมควรจัดตั้งการยางแห่งประเทศไทยขึ้นเพื่อทำหน้าที่ส่งเสริมและพัฒนากิจการเกี่ยวกับยางพาราของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(๓)

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การยางแห่งประเทศไทย
พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการยางแห่งประเทศไทย

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓
- (๒) พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๕
- (๓) พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๘
- (๔) พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๐
- (๕) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔
- (๖) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘
- (๗) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๔ ลงวันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๕
- (๘) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ต้นยาง” หมายความว่า ต้นยางพารา (*Hevea brasiliensis*) และให้หมายความรวมถึงต้นยางชนิดอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

“ยาง” หมายความว่า น้ำยางสด ยางก้อน เศษยาง น้ำยางข้น ยางแผ่น ยางแท่ง ยางเครพ หรือยางในลักษณะอื่นใดอันผลิตขึ้นหรือได้มาจากส่วนใด ๆ ของต้นยาง แต่ไม่รวมถึงผลิตภัณฑ์ยางและวัตถุประดิษฐ์สำเร็จรูปจากยางตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

“ไม้ยาง” หมายความว่า ต้นยาง ไม้ยางท่อนจากต้นยาง และให้หมายความรวมถึงไม้แปรรูปจากต้นยาง

“ยางพารา” หมายความว่า ยางและไม้ยาง

“ยางพันธุ์ดี” หมายความว่า ต้นยางพันธุ์ที่ให้ผลดี และให้หมายความรวมถึงต้นยางพันธุ์ที่เหมาะสมที่ใช้ปลูกเป็นสวนยางตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

“สวนยาง” หมายความว่า ที่ดินปลูกต้นยางเนื้อที่ไม่น้อยกว่าสองไร่ แต่ละไร มีต้นยางปลูกไม่น้อยกว่าสิบต้น และโดยเฉลี่ยไม่น้อยกว่าไร่ละยี่สิบห้าต้น

“เกษตรกรชาวสวนยาง” หมายความว่า ผู้ทำสวนยางและมีสิทธิได้รับผลผลิตจากต้นยางในสวนยางที่ทำนั้น

“ผู้ประกอบการยาง” หมายความว่า ผู้ทำธุรกิจที่เกี่ยวกับยางพารา

“การปลูกแทน” หมายความว่า การปลูกยางพันธุ์ดี หรือไม้ยืนต้นชนิดอื่นที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด แทนต้นยางเก่าทั้งหมดหรือบางส่วน

“การปลูกใหม่” หมายความว่า การปลูกยางพันธุ์ดีในที่ดินที่ไม่เคยปลูกต้นยางมาก่อน

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนพัฒนายางพารา

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย

“ผู้ว่าการ” หมายความว่า ผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทย

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานของการยางแห่งประเทศไทย

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างของการยางแห่งประเทศไทย

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การจัดตั้ง ทุน รายได้ และเงินสำรอง

มาตรา ๖ ให้จัดตั้งการยางขึ้นเรียกว่า “การยางแห่งประเทศไทย” เรียกโดยย่อว่า “กยท.” และให้ใช้ชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า “Rubber Authority of Thailand” เรียกโดยย่อว่า “RAOT” และให้มีตราเครื่องหมายของ “กยท.”

รูปลักษณะของตราเครื่องหมายตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๗ ให้ กยท. เป็นนิติบุคคล มีสำนักงานใหญ่อยู่ในกรุงเทพมหานคร หรือจังหวัดใกล้เคียง และจะตั้งสำนักงานสาขาหรือตัวแทนชั้น ๓ ที่อื่นใดภายในหรือภายนอกราชอาณาจักรก็ได้ แต่การตั้งสำนักงานสาขานอกราชอาณาจักรต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๘ ให้ กยท. มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการยางพาราของประเทศ ทั้งระบบอย่างครบวงจร บริหารจัดการเกี่ยวกับการเงินของกองทุน ตลอดจนส่งเสริมและสนับสนุนให้ประเทศเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางพารา

(๒) จัดให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย พัฒนา และเผยแพร่ข้อมูลและสารสนเทศเกี่ยวกับยางพารา

(๓) ส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยาง และผู้ประกอบการยาง ด้านวิชาการ การเงิน การผลิต การแปรรูป การอุตสาหกรรม การตลาด การประกอบธุรกิจ และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น

(๔) ดำเนินการให้ระดับราคายางพารามีเสถียรภาพ

(๕) ดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนและการปลูกใหม่

มาตรา ๙ ให้ กยท. มีอำนาจกระทำกิจการต่าง ๆ ภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๘ ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการปรับปรุงคุณภาพของผลผลิตและระบบตลาด เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่เกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบการยาง

(๒) ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยางพารา

(๓) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกรชาวสวนยางรวมกลุ่มกันจัดตั้งเป็นสถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง เพื่อลงทุนดำเนินธุรกิจและอุตสาหกรรมขนาดย่อม

(๔) ส่งเสริม สนับสนุน และให้ความร่วมมือกับประเทศผู้ผลิตยางพารา และองค์การระหว่างประเทศเกี่ยวกับยางพารา

(๕) ส่งเสริมและจัดให้มีการพัฒนาบุคลากรและการบริหารจัดการเกี่ยวกับ
ยางพารา

(๖) ดำเนินการอื่นใดที่จำเป็นหรือต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของ กยท.
ตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๐ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๘ และอำนาจกระทำการ
ตามมาตรา ๙ ให้ กยท. มีอำนาจหน้าที่กระทำการดังต่อไปนี้ด้วย

- (๑) ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง หรือมีทรัพย์สินต่าง ๆ
- (๒) ก่อตั้งสิทธิหรือกระทำนิติกรรมใด ๆ ทั้งในและนอกราชอาณาจักร
- (๓) ทำความตกลงและร่วมมือกับองค์การหรือหน่วยงานทั้งในประเทศและ
ต่างประเทศในกิจการที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของ กยท.
- (๔) เข้าร่วมกิจการหรือเข้าร่วมทุนกับนิติบุคคลอื่นในกิจการที่เกี่ยวกับ
วัตถุประสงค์ของ กยท.

(๕) กู้ยืมหรือให้กู้ยืมเงินเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของ
กยท.

(๖) จัดตั้งบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดเพื่อประกอบธุรกิจเกี่ยวกับ
ยางพารา

(๗) เรียกเก็บค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน หรือค่าบริการในการ
ดำเนินการ

(๘) กระทำการอื่นใดที่จำเป็นหรือต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของ กยท.
การเข้าร่วมกิจการหรือการเข้าร่วมทุนตาม (๔) และการกู้ยืมหรือการให้กู้ยืมเงิน
ตาม (๕) ที่มีวงเงินไม่เกินห้าสิบล้านบาท ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๑ ทุนของ กยท. ประกอบด้วย

- (๑) เงินและทรัพย์สินที่ได้รับโอนมาเป็นทุนประเดิมตามมาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘
และมาตรา ๗๐ เฉพาะที่ไม่ได้โอนเป็นของกองทุนตามมาตรา ๕๕
- (๒) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้หรือเป็นของ กยท.

มาตรา ๑๒ กยท. อาจมีรายได้ดังต่อไปนี้

- (๑) ทุนตามมาตรา ๑๑
- (๒) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้ตามความเหมาะสมเป็นคราว ๆ
เพื่อดำเนินกิจการหรือขยายกิจการตามความเหมาะสม
- (๓) เงินอุดหนุนจากภาคเอกชนหรือองค์กรอื่น รวมทั้งจากต่างประเทศหรือ
องค์กรระหว่างประเทศ

(๔) ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือรายได้จากการดำเนินการหรือการลงทุน

(๕) ดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินของ กยท.

มาตรา ๑๓ รายได้ที่ กยท. ได้รับจากการดำเนินงานให้ตกเป็นของ กยท. สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการดำเนินกิจการ ค่าบำรุงรักษา ค่าเสื่อมราคา กองทุนบำเหน็จผู้ปฏิบัติงาน เงินสำรองตามมาตรา ๑๔ โบนัสหรือเงินรางวัลตามมาตรา ๓๔ กองทุนสำรองเลี้ยงชีพหรือกองทุนสงเคราะห์ผู้ปฏิบัติงาน และการสงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการของพนักงาน ลูกจ้าง และครอบครัวตามมาตรา ๕๕ และเงินลงทุนตามงบลงทุนที่ได้รับความเห็นชอบตามมาตรา ๕๕ ตลอดจนค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสมตามที่คณะกรรมการกำหนด

รายได้ที่ได้รับในปีหนึ่ง ๆ เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายและค่าภาระดังกล่าวในวรรคหนึ่งแล้วเหลือเท่าใดให้ กยท. นำส่งเป็นรายได้ของรัฐ

ในกรณีที่รายได้มีจำนวนไม่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายและค่าภาระดังกล่าวในวรรคหนึ่งนอกจากเงินสำรองตามมาตรา ๑๔ และเงินโบนัสหรือเงินรางวัลตามมาตรา ๓๔ และ กยท. ไม่สามารถหาเงินจากทางอื่นได้ รัฐพึงจ่ายเงินให้แก่ กยท. เท่าจำนวนที่ขาด

มาตรา ๑๔ เงินสำรองของ กยท. ให้ประกอบด้วยเงินสำรองธรรมดาที่ตั้งไว้เพื่อขาด เงินสำรองเพื่อการได้ถอนหนี้ และเงินสำรองอื่น ๆ ตามความประสงค์แต่ละอย่าง โดยเฉพาะ ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร

เงินสำรองธรรมดาคจะนำออกใช้ได้ก็แต่โดยมติของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๕ ทรัพย์สินของ กยท. และกองทุนไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

มาตรา ๑๖ ให้อสังหาริมทรัพย์ที่ กยท. ได้มาจากการให้หรือซื้อด้วยเงินรายได้ของ กยท. เป็นกรรมสิทธิ์ของ กยท.

ให้ กยท. มีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ จำหน่าย และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินของ กยท.

หมวด ๒

คณะกรรมการและผู้ว่าการ

มาตรา ๑๗ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย” ประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์สูงทางการเกษตร วิทยาศาสตร์ อุตสาหกรรม หรือการบริหาร

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และผู้แทนสำนักงานประมาณ

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนห้าคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากเกษตรกรชาวสวนยางจำนวนหนึ่งคน ผู้ประกอบกิจการยางจำนวนหนึ่งคน และบุคคลซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในด้านการเกษตร วิทยาศาสตร์ อุตสาหกรรมการบริหาร กฎหมาย หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่อกิจการของ กยท. อีกจำนวนสามคน ซึ่งในจำนวนนี้จะต้องเป็นบุคคลซึ่งมิใช่ข้าราชการที่มีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ หรือผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐ

ให้ผู้ว่าการเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้ว่าการแต่งตั้งพนักงานจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาบุคคลเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยการเสนอแนะของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๘ ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ นอกจากต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจแล้ว ยังต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

(๒) เป็นพนักงานหรือลูกจ้าง หรือที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญที่มีสัญญาจ้างกับ กยท.

(๓) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่กระทำกับ กยท. หรือที่จะกระทำกับ กยท. หรือในกิจการที่มีสภาพอย่างเดียวกันและมีลักษณะเป็นการแข่งขันกับกิจการของ กยท. ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม เว้นแต่เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง และประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะกรรมการมอบหมายให้เป็นประธานกรรมการหรือกรรมการในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่ กยท. เป็นผู้ถือหุ้นหรือจัดตั้งขึ้น

มาตรา ๑๙ ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่าประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๒๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก
- (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๔

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทน เว้นแต่วาระเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่แต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนก็ได้ และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดที่มีอยู่จนกว่าจะมีการแต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง และในกรณีที่ประธานกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้กรรมการที่เหลือเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานกรรมการเป็นการชั่วคราว

มาตรา ๒๒ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ กยท. และอำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

- (๑) กำหนดนโยบายการบริหารงาน การจัดหาทุน และให้ความเห็นชอบแผนการดำเนินงานเกี่ยวกับนโยบายยางพารา
- (๒) พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนการลงทุน แผนการเงิน และงบประมาณประจำปีของ กยท.
- (๓) ออกระเบียบหรือข้อบังคับเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามขอบแห่งวัตถุประสงค์
- (๔) ออกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการดำเนินงานและการบริหารงาน
- (๕) ออกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ
- (๖) ออกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของผู้ว่าการ

(๗) ออกข้อบังคับว่าด้วยการคัดเลือก การบรรจุ การแต่งตั้ง การประเมินผลงาน การถอดถอน วินัยและการลงโทษทางวินัย การออกจากตำแหน่ง การร้องทุกข์และการอุทธรณ์ การลงโทษของพนักงานและลูกจ้าง ตลอดจนการกำหนดเงินเดือนและเงินอื่น

(๘) ออกข้อบังคับว่าด้วยกองทุนสงเคราะห์ หรือการสงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการของพนักงาน ลูกจ้าง และครอบครัว โดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง

(๙) ออกข้อบังคับว่าด้วยระยะเวลาการจ้าง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจ้างพนักงานและลูกจ้าง

(๑๐) ออกระเบียบว่าด้วยระเบียบแบบผู้ว่าการและพนักงาน

มาตรา ๒๓ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณาทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๒๔ เพื่อประโยชน์แห่งกิจการของ กยท. ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดของ กยท. ตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

มาตรา ๒๕ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ และอนุกรรมการได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๖ ให้คณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้งและกำหนดอัตราเงินเดือนของผู้ว่าการโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๒๗ ผู้ว่าการนอกจากต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจแล้ว ยังต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๘ (๓)

มาตรา ๒๘ ผู้ว่าการมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละไม่เกินสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

มาตรา ๒๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๒๘ ผู้ว่าการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) สัญญาจ้างสิ้นสุดลง

(๔) คณะกรรมการมีมติให้เลิกสัญญาจ้าง

สิ้นสุด

(๕) กระทำการผิดเงื่อนไขในสัญญาจ้าง ซึ่งสัญญาจ้างระบุไว้ให้ถือว่าสัญญาจ้าง

(๖) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๗

มติของคณะกรรมการให้เลิกสัญญาจ้างตาม (๔) ต้องประกอบด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการเท่าที่มีอยู่ โดยไม่นับรวมผู้ว่าการ

มาตรา ๓๐ ผู้ว่าการมีหน้าที่บริหารกิจการของ กยท. ให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ และนโยบายที่คณะกรรมการกำหนด และมีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้าง

ผู้ว่าการต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการในการบริหารกิจการของ กยท.

มาตรา ๓๑ ผู้ว่าการมีอำนาจ

(๑) บรรจุ แต่งตั้ง เลื่อนเงินเดือนหรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัยพนักงานและลูกจ้าง ตลอดจนให้พนักงานและลูกจ้างออกจากตำแหน่งตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด แต่ถ้าเป็นพนักงานหรือลูกจ้างตั้งแต่ตำแหน่งที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ ผู้อำนวยการฝ่ายหรือเทียบเท่าขึ้นไปจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อน

(๒) วางระเบียบการปฏิบัติงานในหน้าที่ของ กยท. และกำหนดเงื่อนไขในการทำงานของพนักงานและลูกจ้างโดยไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบหรือข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๒ ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้ว่าการเป็นผู้แทนของ กยท. และเพื่อการนี้ ผู้ว่าการจะมอบอำนาจให้ตัวแทนของ กยท. ตามมาตรา ๗ หรือบุคคลใดกระทำการเฉพาะอย่างแทนก็ได้ ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

นิติกรรมที่ผู้ว่าการกระทำโดยฝ่าฝืนระเบียบ ข้อบังคับ หรือนโยบายที่คณะกรรมการกำหนดย่อมไม่ผูกพัน กยท. เว้นแต่คณะกรรมการจะให้สัตยาบัน

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่ผู้ว่าการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ด้วยเหตุใดเหตุหนึ่งหรือตำแหน่งผู้ว่าการว่างลงและยังมิได้มีการแต่งตั้งผู้ว่าการ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งกรรมการหรือพนักงานคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทน

ให้ผู้รักษาการแทนผู้ว่าการมีอำนาจและหน้าที่อย่างเดียวกับผู้ว่าการ

มาตรา ๓๔ ประธานกรรมการ กรรมการ พนักงาน และลูกจ้างอาจได้รับโบนัสหรือเงินรางวัลตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๓๕ ในการดำเนินกิจการของ กยท. ให้คำนึงถึงประโยชน์ของรัฐและประชาชน

หมวด ๓

การส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง

มาตรา ๓๖ เกษตรกรชาวสวนยางผู้ใดประสงค์จะขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนต่อ กยท. ตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่ผู้ขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนเป็นผู้ทำสวนยาง ในที่ดินที่ตนเช่าหรืออาศัยบุคคลอื่น ผู้ขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนต้องแสดงต่อ กยท. ว่าผู้ให้เช่าหรือผู้ให้อาศัยได้ให้ความยินยอมในการที่ดินขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนตามแบบที่คณะกรรมการกำหนด

เพื่อประโยชน์ในการสำรวจตรวจสอบของ กยท. ในการพิจารณาให้การส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทน ผู้ขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนต้องอำนวยความสะดวกและปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๗ ผู้จะได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องเป็นเกษตรกรชาวสวนยางที่มีต้นยางอายุกว่ายี่สิบห้าปีขึ้นไป หรือต้นยางทรุดโทรมเสียหาย หรือต้นยางได้ผลน้อยตามหลักเกณฑ์ที่ กยท. กำหนด

การปลูกแทน ให้ส่งเสริมและสนับสนุนโดยจ่ายให้แก่เกษตรกรชาวสวนยาง ซึ่งยางพันธุ์ดี พันธุ์ไม่ยืนต้น พันธุ์พีช ปุย เครือมือเครื่องใช้ จัดบริการอย่างอื่นช่วยเหลือ หรือจ่ายเงินให้ก็ได้ ทั้งนี้ จะจัดให้อย่างไรอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างก็ได้

มาตรา ๓๘ เงินกองทุนที่จัดสรรเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนตามมาตรา ๔๙ (๒) ในแต่ละปี ให้ใช้เพื่อการส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางที่ขอปลูกแทนในสวนยางที่มีเนื้อที่ตั้งแต่สองร้อยห้าสิบไร่ขึ้นไปได้ไม่เกินร้อยละสิบของเงินที่จัดสรร นอกจากนั้นให้ใช้ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางที่ขอปลูกแทนในสวนยางที่มีเนื้อที่ไม่ถึงสองร้อยห้าสิบไร่

มาตรา ๓๙ ผู้ใดไม่มีสวนยางมาก่อนและมีที่ดินเป็นของตนเองไม่น้อยกว่าสองไร่ มีความประสงค์จะขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกใหม่ ให้ยื่นคำขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนต่อ กยท. ตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ในการดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้เงินอุดหนุน เงินจากงบประมาณประจำปี เงินกู้ที่รัฐบาลจัดให้ หรือเงินที่จัดสรรจากกองทุนตามมาตรา ๔๙

ให้คณะกรรมการมีอำนาจจัดสรรเงินให้แก่ผู้ขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนตามวรรคหนึ่งได้รายละไม่เกินสิบห้าไร่ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่ผู้ขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนตามวรรคหนึ่งไม่ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนย่อมไม่ป็นเหตุให้เสียสิทธิในการที่จะได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนในปีต่อ ๆ ไป

มาตรา ๔๐ เงินที่ผู้ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนและการปลูกใหม่ได้รับเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการปลูกแทนและการปลูกใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีอากรและค่าธรรมเนียมใด ๆ

มาตรา ๔๑ เกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยางที่ประสงค์จะขอรับการส่งเสริม สนับสนุน และความช่วยเหลือในด้านวิชาการ การเงิน การแปรรูป การอุตสาหกรรม การตลาด และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องกับยางพาราตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอต่อยกย. ตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

การตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ขอรับการส่งเสริม สนับสนุน และความช่วยเหลือตามวรรคหนึ่ง และการพิจารณาให้การส่งเสริม สนับสนุน และความช่วยเหลือ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

เพื่อประโยชน์ในการสำรวจตรวจสอบของ ยกย. ในการพิจารณาให้การส่งเสริม สนับสนุน และความช่วยเหลือ เกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยางต้องอำนวยความสะดวกและปฏิบัติตามคำสั่งของ ยกย. ตามความจำเป็น

มาตรา ๔๒ บรรดาหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบที่คณะกรรมการกำหนดตามหมวดนี้ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๔

กองทุนพัฒนายางพารา

มาตรา ๔๓ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งใน ยกย. เรียกว่า “กองทุนพัฒนายางพารา” มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนายางพารา การใช้จ่ายเงินกองทุนให้กระทำอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงประโยชน์ของเกษตรกรชาวสวนยางเป็นหลัก

มาตรา ๔๔ กองทุนประกอบด้วย

- (๑) เงินกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางที่โอนมาตามมาตรา ๖๗
 - (๒) ค่าธรรมเนียมที่รับจากการจัดเก็บตามมาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๘
 - (๓) ค่าบำรุง ค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือรายได้จากการดำเนินการของกองทุน
 - (๔) ดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน
- เงินและทรัพย์สินที่เป็นของกองทุนไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๔๕ การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน รวมทั้งการนำเงินกองทุนไปจัดหาผลประโยชน์ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๔๖ ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ให้คณะกรรมการเสนองบดุลและรายงานการรับจ่ายเงินของกองทุนในปีที่ล่วงมา ซึ่งสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบรับรองแล้วต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

มาตรา ๔๗ บุคคลใดส่งยางพาราออกนอกราชอาณาจักร ต้องเสียเงินค่าธรรมเนียมให้ กยท. และให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งออกไปนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า

ในกรณีที่มีความจำเป็นรัฐมนตรีจะประกาศกำหนดให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมให้แก่บุคคลตามวรรคหนึ่งก็ได้

การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและการยกเว้นค่าธรรมเนียมจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน

หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราค่าธรรมเนียมให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔๘ ผู้มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมรายใดไม่เสียค่าธรรมเนียม หรือเสียภายหลังระยะเวลาที่กำหนด หรือเสียค่าธรรมเนียมไม่ครบตามจำนวนที่ต้องเสีย ต้องเสียเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสองต่อเดือนของจำนวนเงินค่าธรรมเนียมที่ไม่เสีย หรือเสียภายหลังระยะเวลาที่กำหนด หรือจำนวนเงินค่าธรรมเนียมที่ยังขาดไป แล้วแต่กรณี นับแต่วันถัดจากวันที่ต้องเสียค่าธรรมเนียม สำหรับเศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน ทั้งนี้ เงินเพิ่มที่คำนวณได้มิให้เกินจำนวนเงินค่าธรรมเนียมที่ต้องชำระตามมาตรา ๔๗

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมผู้ใดจงใจกระทำด้วยประการใด ๆ เพื่อหลีกเลี่ยงไม่เสียค่าธรรมเนียม หรือเพื่อเสียค่าธรรมเนียมน้อยกว่าที่ควรเสีย ให้ กยท. มีคำสั่งให้ผู้นั้นชำระค่าปรับทางปกครองเป็นจำนวนตั้งแต่ห้าเท่าถึงยี่สิบเท่าของค่าธรรมเนียมที่ต้องชำระตามมาตรา ๔๗

ในกรณีที่ กยท. มีคำสั่งให้ผู้มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมจ่ายเงินเพิ่มตามวรรคหนึ่งหรือเงินค่าปรับทางปกครองตามวรรคสอง ถ้าผู้มีหน้าที่ไม่ยอมชำระเงินดังกล่าว ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

เงินเพิ่มและเงินค่าปรับทางปกครองตามมาตรา นี้ ให้ถือเป็นค่าธรรมเนียมที่เก็บได้ตามมาตรา ๔๗ และให้นำส่งกองทุน

มาตรา ๔๙ ให้คณะกรรมการจัดสรรเงินจากกองทุนตามจำนวนและเพื่อเป็นค่าใช้จ่าย ดังต่อไปนี้

(๑) จำนวนไม่เกินร้อยละสิบห้า เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารกิจการของ กยท.

(๒) จำนวนเงินนอกจาก (๑) เป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยางทั้งในด้านวิชาการ การวิจัย การเงิน การผลิต การแปรรูป การตลาด และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องกับยางพารา การส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทน การปลูกใหม่ การอุตสาหกรรมแปรรูปยางขั้นต้น การอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์ยาง การอุตสาหกรรมไม้ยาง การรักษาเสถียรภาพราคายาง การพัฒนายางพารา การจัดสวัสดิการสังคมเพื่อเกษตรกรชาวสวนยาง และกิจการอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อเกษตรกรชาวสวนยางหรือผู้ประกอบการยาง

การบริหารและจัดสรรเงินจากกองทุนให้เป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีซึ่งจะดำรงถึงสัดส่วนที่เหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนายางพารา รวมทั้งการใช้จ่ายเพื่อประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ในการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๔๗

ในกรณีที่เงินของกองทุนไม่เพียงพอเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตาม (๒) ให้คณะกรรมการจัดสรรเงินเพิ่มขึ้นจากรายได้ตามมาตรา ๑๒ ได้อีกไม่เกินร้อยละสิบของจำนวนเงินที่กำหนดไว้ใน (๒) หากรายได้มีไม่พอจ่าย ให้รัฐตั้งรายจ่ายเพิ่มเติมในงบประมาณประจำปีตามความจำเป็น

ในกรณีที่เงินเหลือจากค่าใช้จ่ายตามวรรคหนึ่ง ให้เก็บไว้เพื่อนำไปใช้เป็นค่าใช้จ่ายนั้น ๆ ในปีต่อไป

มาตรา ๕๐ ผู้ว่าการต้องแยกบัญชีและเอกสารเกี่ยวกับการเงินหรือทรัพย์สินอื่นของกองทุนออกจากบัญชีและเอกสารเกี่ยวกับการเงินหรือทรัพย์สินอื่นของ กยท.

หมวด ๕

การสำรวจ ตรวจสอบ และรังวัด

มาตรา ๕๑ เกษตรกรชาวสวนยางหรือผู้ประกอบการยางที่ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนตามพระราชบัญญัตินี้ผู้ใดจงใจไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งของ กยท. คณะกรรมการ หรือพนักงานซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ กยท. มีอำนาจสั่งให้ระงับการส่งเสริมและสนับสนุนเสียได้

มาตรา ๕๒ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ พนักงาน และบุคคลซึ่งได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจาก กยท. มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสวนยางที่เกษตรกรชาวสวนยางหรือผู้ประกอบการยางขอรับการส่งเสริมและสนับสนุน และที่ดินต่อเนื่องกับสวนยางนั้นเพื่อทำการสำรวจ ตรวจสอบ และรังวัด

(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกเกษตรกรชาวสวนยางหรือผู้ประกอบการยาง ผู้ขอรับการส่งเสริมและสนับสนุน หรือบุคคลใด ๆ ที่มีเหตุควรเชื่อว่าอาจให้ข้อเท็จจริงใด ๆ มาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ ส่งหรือแสดงเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ ที่เกี่ยวข้อง การที่จะเป็นประโยชน์แก่การปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๖

การร้องทุกข์และการสงเคราะห์

มาตรา ๕๓ พนักงานและลูกจ้างมีสิทธิร้องทุกข์ได้ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๕๔ ให้ กยท. จัดให้มีกองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หรือกองทุนสงเคราะห์ หรือการสงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการของพนักงาน ลูกจ้าง และครอบครัว ในกรณีพ้นจากตำแหน่ง ประสบอุบัติเหตุ เจ็บป่วย ตาย หรือกรณีอื่นอันควรแก่การสงเคราะห์ ทั้งนี้ ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

การจัดให้มีกองทุนสงเคราะห์หรือการสงเคราะห์อื่นตามวรรคหนึ่ง การกำหนดหลักเกณฑ์การออกเงินสมทบให้กองทุนสงเคราะห์ การกำหนดประเภทของผู้ซึ่งพึงได้รับการสงเคราะห์และหลักเกณฑ์การสงเคราะห์ ตลอดจนการจัดการเกี่ยวกับกองทุนสงเคราะห์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๗

การเงิน การบัญชี และการตรวจสอบ

มาตรา ๕๕ ให้ กยท. จัดทำงบประมาณประจำปีโดยจำแนกเงินที่จะได้รับในปีหนึ่ง ๆ และค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจการ

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจการ ให้แยกเป็นงบลงทุนและงบทำการ สำหรับงบลงทุนให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและให้ความเห็นชอบ ส่วนงบทำการให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

มาตรา ๕๖ ให้ กยท. เปิดบัญชีเงินฝากไว้กับสถาบันการเงินตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๕๗ ให้ กยท. วางและรักษาไว้ซึ่งระบบการบัญชีตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป แยกตามประเภทงานส่วนที่สำคัญ มีการลงรายการรับและจ่ายเงิน สินทรัพย์และหนี้สินซึ่งแสดงกิจการที่เป็นอยู่จริงและตามที่ควรตามประเภทงาน พร้อมด้วยข้อความอันเป็นที่มาของรายการดังกล่าว และให้มีการตรวจสอบบัญชีภายในเป็นประจำ

มาตรา ๕๘ ให้ กยท. จัดทำงบดุล บัญชีทำการ และบัญชีกำไรขาดทุนส่งผู้สอบบัญชีภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

มาตรา ๕๙ ทุกปีให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชี และทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของ กยท.

มาตรา ๖๐ ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานของ กยท. เพื่อการนี้ ให้มีอำนาจสอบถามประธานกรรมการ กรรมการ ผู้ว่าการ พนักงาน ลูกจ้าง และผู้อื่นซึ่งเป็นผู้แทนของ กยท.

มาตรา ๖๑ ให้ผู้สอบบัญชีทำรายงานผลการสอบบัญชีและการเงินเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อเสนอต่อไปยังรัฐมนตรีภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี และให้ กยท. โฆษณารายงานประจำปีทีล่วงมาแล้ว โดยแสดงงบดุล บัญชีทำการ และบัญชีกำไรขาดทุนที่ผู้สอบบัญชีรับรองแล้ว ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้สอบบัญชีตรวจสอบว่าถูกต้อง

หมวด ๘

การกำกับและควบคุม

มาตรา ๖๒ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ กยท. และเพื่อการนี้ จะสั่งให้ กยท. ชี้แจงข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็น ทำรายงาน กระทำหรือยับยั้งการกระทำใด ๆ เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรี ตลอดจนสั่งสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของ กยท. ได้

มาตรา ๖๓ ให้ กยท. ทำรายงานปีละครั้งเสนอรัฐมนตรี รายงานนี้ให้กล่าวถึงผลงานของ กยท. ในปีทีล่วงมาแล้ว พร้อมทั้งคำชี้แจงเกี่ยวกับนโยบายของคณะกรรมการ โครงการและแผนงานที่จะจัดทำในภายหน้า

มาตรา ๖๔ ในกรณีที่ กยท. จะต้องเสนอเรื่องใด ๆ ไปยังคณะรัฐมนตรี ให้ กยท. นำเรื่องเสนอรัฐมนตรีเพื่อเสนอต่อไปยังคณะรัฐมนตรี ในการนี้รัฐมนตรีอาจเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีได้

มาตรา ๖๕ กยท. ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อนจึงจะดำเนิน
กิจการดังต่อไปนี้ได้

(๑) เพิ่มหรือลดทุน

(๒) กู้ยืมหรือให้กู้ยืมเงินเป็นจำนวนเกินกว่าที่คณะรัฐมนตรีกำหนดโดยข้อเสนอ
ของกระทรวงการคลัง

(๓) จำหน่ายอสังหาริมทรัพย์อันมีราคาเกินกว่าที่คณะรัฐมนตรีกำหนดโดย
ข้อเสนอของกระทรวงการคลัง

(๔) ออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นใดเพื่อการลงทุน

(๕) จัดตั้งบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด

(๖) เข้าร่วมกิจการกับบุคคลอื่นหรือถือหุ้นในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชน

จำกัด

(๗) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและการยกเว้นค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๔๗

หมวด ๙

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๖ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวกแก่กรรมการ พนักงาน
หรือบุคคลที่ได้รับมอบหมายจาก กยท. ในการปฏิบัติการตามมาตรา ๕๒ (๑) หรือจงใจไม่ปฏิบัติ
ตามหนังสือสอบถามหรือหนังสือเรียกตามมาตรา ๕๒ (๒) โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ต้องระวาง
โทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๖๗ ให้โอนบรรดากิจการ เงิน ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ภาระผูกพัน
และงบประมาณของกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำ
สวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ ไปเป็นของกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้ และให้คณะกรรมการจัดสรรเงิน
ไม่เกินร้อยละสิบห้าเป็นทุนประเดิมของ กยท. ตามมาตรา ๑๑

มาตรา ๖๘ ให้โอนบรรดากิจการ เงิน ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ภาระผูกพัน
และงบประมาณขององค์การสวนยางตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔
ไปเป็นของ กยท. ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๙ ให้พนักงานและลูกจ้างของกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง
ตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ และพนักงานและลูกจ้าง
ขององค์การสวนยางตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ เป็นพนักงาน

หรือลูกจ้างของ กยท. โดยให้ได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน สวัสดิการ และประโยชน์
 ตอบแทนอย่างอื่นเท่าที่ได้รับอยู่เดิมไปพลางก่อน จนกว่าผู้ว่าการจะได้บรรจุและแต่งตั้งให้ดำรง
 ตำแหน่ง แต่จะแต่งตั้งให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างต่ำกว่าที่ได้รับอยู่เดิมไม่ได้ ทั้งนี้ ให้เสร็จสิ้น
 ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การเปลี่ยนไปเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของ กยท. ตามวรรคหนึ่ง ไม่ถือว่าเป็น
 เป็นการออกจากงานเพราะสังกัดเดิมเลิกจ้าง และให้ถือว่าระยะเวลาทำงานในขณะที่เป็นพนักงาน
 หรือลูกจ้างของกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางหรือองค์การสวนยาง เป็นระยะเวลาที่ทำงาน
 ให้แก่ กยท.

มาตรา ๗๐ ให้โอนบรรดากิจการ เงิน ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ภาวะผูกพัน
 และงบประมาณของกรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับ
 ราชการของสถาบันวิจัยยาง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกิจการยางอื่น ๆ ตามที่รัฐมนตรีเห็นว่า
 จำเป็นต่อการดำเนินการของ กยท. ที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เว้นแต่
 เงินงบประมาณหมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำซึ่งมีผู้ครองอยู่ ไปเป็นของ กยท.

มาตรา ๗๑ ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างผู้ใดของกรมวิชาการเกษตร
 กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับกิจการที่โอนไปตามมาตรา ๗๐ ถ้าสมัครใจ
 จะโอนไปปฏิบัติงานกับ กยท. และได้แจ้งความจำนงเป็นหนังสือต่ออธิบดีเจ้าสังกัดภายใน
 หกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้โอนข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างผู้นั้น
 ไปเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของ กยท. แล้วแต่กรณี และให้ยุบอัตรากำลังของกรมวิชาการเกษตร
 ดังกล่าว

ให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างซึ่งโอนไปเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของ กยท.
 ตามวรรคหนึ่ง ได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน หรือสวัสดิการ และประโยชน์อย่างอื่นเท่าที่
 เคยได้รับอยู่เดิมไปพลางก่อนจนกว่าผู้ว่าการจะได้บรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง แต่จะให้
 ได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง หรือค่าตอบแทนต่ำกว่าที่ได้รับอยู่เดิมไม่ได้ ทั้งนี้ ให้เสร็จสิ้นภายใน
 สามสิบวันนับแต่วันพ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๗๒ การโอนข้าราชการตามมาตรา ๗๑ ให้ถือว่าเป็นการให้ออกจาก
 ราชการเพราะทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือ
 กฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

การโอนพนักงานและลูกจ้างตามมาตรา ๗๑ ให้ถือว่าเป็นการออกจากงานเพราะ
 ทางราชการยุบตำแหน่งหรือเลิกจ้างโดยไม่มีความผิด และให้ได้รับบำเหน็จตามระเบียบ
 กระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง

มาตรา ๗๓ บรรดากฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนด
ที่ออกตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ หรือพระราชกฤษฎีกา
จัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามขอบแห่งวัตถุประสงค์
หรืออำนาจหน้าที่ที่จะเป็นของ กยท. ตามพระราชบัญญัตินี้ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้
ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมี
กฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๗๔ ในวาระเริ่มแรก ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่ผู้ว่าการ
เป็นการชั่วคราวจนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้ว่าการตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อย
แปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๗๕ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการ
ตามมาตรา ๑๗ (๒) โดยให้เลือกกันเองคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานกรรมการ และให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่
ผู้ว่าการตามมาตรา ๗๔ เป็นกรรมการและเลขานุการ โดยให้ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการ
ตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๗ (๑) และ (๓) ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๗๖ ให้ กยท. จัดให้มีกองทุนบำเหน็จสำหรับผู้ซึ่งเคยเป็นพนักงาน
ของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางที่โอนมาเป็นพนักงานของ กยท. ซึ่งยังคงเป็น
สมาชิกกองทุนบำเหน็จอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ จนกว่าพนักงานดังกล่าวจะพ้นจาก
การเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย
พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๔๒ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่ยางพาราและผลิตผลจากยางพารามีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศและประชาคมโลกเป็นอย่างมาก การปฏิรูประบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพารา รวมตลอดถึงการวิจัยและพัฒนา การรักษาเสถียรภาพระดับยางพารา การดำเนินธุรกิจและการจัดสรรประโยชน์อย่างเป็นธรรมและยั่งยืนเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง จำเป็นต้องจัดให้มีองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพาราของประเทศทั้งระบบอย่างครบวงจร มีเอกภาพสามารถดำเนินการไปได้อย่างเป็นอิสระ คล่องตัว และใช้ยางพาราและผลิตผลจากยางพาราให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด สมควรจัดตั้งการยางแห่งประเทศไทยขึ้นเพื่อทำหน้าที่ส่งเสริมและพัฒนากิจการเกี่ยวกับยางพาราของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ หมวด ๑ การจัดตั้ง ทุน รายได้ และเงินสำรอง

(๑) กำหนดให้จัดตั้งการยางขึ้นเรียกว่า "การยางแห่งประเทศไทย" เรียกโดยย่อว่า "กยท." และให้ใช้ชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า "Rubber Authority of Thailand" เรียกโดยย่อว่า "RAOT" และกำหนดให้ กยท. เป็นนิติบุคคล (ร่างมาตรา ๖ และร่างมาตรา ๗)

(๒) กำหนดวัตถุประสงค์ในด้านต่าง ๆ ของ กยท. โดยให้ กยท. เป็นองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการยางพาราของประเทศทั้งระบบอย่างครบวงจร บริหารจัดการเกี่ยวกับการเงินกองทุนพัฒนายางพารา ตลอดจนส่งเสริมและสนับสนุนให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางพารา จัดให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย พัฒนา และเผยแพร่ข้อมูลและสารสนเทศเกี่ยวกับยางพารา ส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง ด้านวิชาการ การเงิน การผลิต การแปรรูป

การอุตสาหกรรม การตลาด การประกอบธุรกิจ และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อยกระดับ รายได้และคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น ดำเนินการให้ระดับราคายางพารามีเสถียรภาพ และดำเนินการ ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนและการปลูกใหม่ รวมทั้งกำหนดอำนาจกระทำการ กิจการ ต่าง ๆ ภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์และเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของ กยท. (ร่างมาตรา ๘ ร่างมาตรา ๙ และร่างมาตรา ๑๐)

(๓) กำหนดแหล่งที่มาของทุนของ กยท. และแหล่งที่มาของรายได้ของ กยท. รวมทั้งกำหนดให้รายได้ที่ กยท. ได้รับจากการดำเนินงานให้ตกเป็นของ กยท. สำหรับ เป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ และรายได้ที่ได้รับในปีหนึ่ง ๆ เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายและภาระต่าง ๆ แล้ว เหลือเท่าใดให้นำส่งเป็นรายได้ของรัฐ และถ้ารายได้นั้นมีจำนวนไม่พอสำหรับค่าใช้จ่ายและค่าภาระ ต่าง ๆ นอกจากเงินสำรอง และเงินโบนัสหรือเงินรางวัล และ กยท. ไม่สามารถหาเงินจากทางอื่น รัฐพึงจ่ายเงินให้แก่ กยท. เท่าจำนวนที่ขาด (ร่างมาตรา ๑๑ ร่างมาตรา ๑๒ และร่างมาตรา ๑๓)

(๔) กำหนดลักษณะของเงินสำรองของ กยท. และให้นำเงินสำรองไปใช้ ก็แต่โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ (ร่างมาตรา ๑๔)

(๕) กำหนดให้ทรัพย์สินของ กยท. และกองทุนไม่อยู่ในความรับผิดชอบ แห่งการบังคับคดี และให้ข้อสิทธิทรัพย์สินซึ่ง กยท. ได้มาจากการให้หรือซื้อด้วยเงินรายได้ ของ กยท. เป็นกรรมสิทธิ์ของ กยท. และ กยท. มีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ จำหน่าย และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินของ กยท. (ร่างมาตรา ๑๕ และร่างมาตรา ๑๖)

๒.๒ หมวด ๒ คณะกรรมการและผู้ว่าการ

(๑) กำหนดให้มีคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย กำหนดคุณสมบัติ และลักษณะต้องห้าม วาระการดำรงตำแหน่ง ของประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และกำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ กยท. และกำหนดให้คณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้งและกำหนดอัตราเงินเดือนของผู้ว่าการ โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี โดยผู้ว่าการมีหน้าที่บริหารกิจการของ กยท. ให้เป็นไปตาม กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และนโยบายที่คณะกรรมการกำหนด มีอำนาจบังคับบัญชาพนักงาน และลูกจ้าง และผู้ว่าการต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการในการบริหารกิจการของ กยท. และในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้ว่าการเป็นผู้แทนของ กยท. ซึ่งผู้ว่าการจะมอบอำนาจ ให้ตัวแทนของ กยท. หรือบุคคลใดกระทำการเฉพาะอย่างแทนก็ได้ แต่ต้องเป็นไปตาม ข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด และเมื่อผู้ว่าการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง หรือในกรณีที่ตำแหน่งผู้ว่าการว่างลงและยังมิได้มีการแต่งตั้งผู้ว่าการ ให้คณะกรรมการแต่งตั้ง กรรมการหรือพนักงานคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทน (ร่างมาตรา ๒๒ ถึงร่างมาตรา ๓๓)

(๒) กำหนดให้ประธานกรรมการ กรรมการพนักงานและลูกจ้างอาจได้รับ โบนัสหรือเงินรางวัลตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด (ร่างมาตรา ๓๔)

(๓) กำหนดให้การดำเนินกิจการของ กยท. ให้คำนึงถึงประโยชน์ของรัฐ และประชาชน (ร่างมาตรา ๓๕)

๒.๓ การส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง

(๑) กำหนดให้เกษตรกรชาวสวนยางซึ่งประสงค์จะขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนต่อ กยท. ตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด และในกรณีที่ผู้ขอรับการส่งเสริมให้มีการปลูกแทนเป็นผู้ทำสวนยางในที่ดินที่ตนเช่าหรืออาศัยบุคคลอื่น ผู้ขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนต้องแสดงต่อ กยท. ว่าผู้ให้เช่าหรือผู้ให้อาศัยได้ให้ความยินยอมในการที่ดินขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนตามแบบที่คณะกรรมการกำหนด (ร่างมาตรา ๓๖)

(๒) กำหนดให้ผู้ที่ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องเป็นเกษตรกรชาวสวนยางที่มีต้นยางอายุกว่ายี่สิบห้าปีขึ้นไปหรือต้นยางทรุดโทรมเสียหายหรือต้นยางได้ผลน้อยตามหลักเกณฑ์ที่ กยท. กำหนด และให้ส่งเสริมและสนับสนุนการปลูกแทนโดยจ่ายให้แก่เกษตรกรชาวสวนยาง ซึ่งยางพันธุ์ดี พันธุ์ไม้ยืนต้น พันธุ์พืช ปุ๋ย เครื่องมือเครื่องใช้ จัดบริการอย่างอื่นช่วยเหลือหรือจ่ายเงินให้ก็ได้ ทั้งนี้ จะจัดให้อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างก็ได้ (ร่างมาตรา ๓๗)

(๓) กำหนดให้เงินกองทุนที่จัดสรรเป็นค่าใช้จ่ายในการได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนในแต่ละปีให้ใช้เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางที่ขอปลูกแทนในสวนยางที่มีเนื้อที่ตั้งแต่สองร้อยห้าสิบไร่ขึ้นไปได้ไม่เกินร้อยละสิบของเงินที่จัดสรร นอกจากนั้นให้ใช้ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางที่ขอปลูกแทนในสวนยางที่มีเนื้อที่ไม่ถึงสองร้อยห้าสิบไร่ (ร่างมาตรา ๓๘)

(๔) กำหนดให้ผู้ที่ไม่มีสวนยางมาก่อนและมีที่ดินเป็นของตนเองไม่น้อยกว่าสองไร่ซึ่งมีความประสงค์จะขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกใหม่ ยื่นคำขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนต่อ กยท. ตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด (ร่างมาตรา ๓๙)

(๕) กำหนดให้เงินที่ผู้ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนและการปลูกใหม่ได้รับเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการปลูกแทนและการปลูกใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีอากรและค่าธรรมเนียมใด ๆ (ร่างมาตรา ๔๐)

(๖) กำหนดให้เกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยางที่ประสงค์จะขอรับการส่งเสริม สนับสนุน และความช่วยเหลือในด้านวิชาการ การเงิน การแปรรูป การอุตสาหกรรม การตลาด และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องกับยางพารา ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอต่อ กยท. ตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด และกำหนดให้การตรวจสอบคุณสมบัติของผู้รับการส่งเสริม สนับสนุน และความช่วยเหลือ และการพิจารณาให้การส่งเสริม สนับสนุน และความช่วยเหลือ เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด (ร่างมาตรา ๔๑)

(๗) กำหนดให้บรรดาหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบที่คณะกรรมการกำหนดตามหมวดนี้ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้ (ร่างมาตรา ๔๒)

๒.๔ กองทุนพัฒนาทางพารา

(๑) กำหนดให้จัดตั้งกองทุนขึ้นใน กยท. เรียกว่า “กองทุนพัฒนาทางพารา” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาทางพารา (ร่างมาตรา ๔๓ ร่างมาตรา ๔๔ ร่างมาตรา ๔๕ และร่างมาตรา ๔๖)

(๒) กำหนดให้บุคคลซึ่งส่งทางพาราวออกนอกราชอาณาจักร ต้องเสียค่าธรรมเนียมให้ กยท. และให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งออกนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า และในกรณีที่มีความจำเป็น รัฐมนตรีจะประกาศกำหนดให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมให้แก่บุคคลดังกล่าวก็ได้ การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและการยกเว้นค่าธรรมเนียมจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน และหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราค่าธรรมเนียมให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ร่างมาตรา ๔๗ และร่างมาตรา ๔๘)

(๓) กำหนดสัดส่วนในการจัดสรรเงินกองทุนเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ และให้การบริหารและจัดสรรเงินจากกองทุนเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีซึ่งจะต้องคำนึงถึงสัดส่วนที่เหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทางพารา รวมทั้งการใช้จ่ายเพื่อประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ในการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๔๗ (ร่างมาตรา ๔๙)

(๔) กำหนดให้ผู้ว่าการต้องแยกบัญชีและเอกสารเกี่ยวกับการเงินหรือทรัพย์สินอื่นของกองทุนออกจากบัญชีและเอกสารเกี่ยวกับการเงินหรือทรัพย์สินของ กยท. (ร่างมาตรา ๕๐)

๒.๕ การสำรวจ ตรวจสอบ และรังวัด

(๑) กำหนดให้เกษตรกรชาวสวนยางหรือผู้ประกอบการยางผู้ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนตามพระราชบัญญัตินี้ที่จิตใจไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งของ กยท. คณะกรรมการ หรือพนักงานซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ กยท. มีอำนาจสั่งให้ระงับการส่งเสริมและสนับสนุน (ร่างมาตรา ๕๑)

(๒) กำหนดให้กรรมการ พนักงาน และบุคคลที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจาก กยท. มีอำนาจเข้าไปในสวนยางที่เกษตรกรชาวสวนยางหรือผู้ประกอบการยางขอรับการส่งเสริมและสนับสนุน เพื่อทำการสำรวจ ตรวจสอบ และรังวัด และมีหนังสือสอบถามหรือเรียกให้บุคคลดังกล่าว หรือบุคคลใด ๆ ที่มีเหตุควรเชื่อว่าอาจให้ข้อเท็จจริงใด ๆ มาให้ถ้อยคำส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ ส่งหรือแสดงเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ ที่เกี่ยวข้องแก่การที่จะเป็นประโยชน์แก่การปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๕๒)

๒.๖ การร้องทุกข์และการสงเคราะห์

(๑) กำหนดให้พนักงานและลูกจ้างมีสิทธิร้องทุกข์ได้ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด (ร่างมาตรา ๕๓)

(๒) กำหนดให้ กยท. จัดให้มีกองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หรือกองทุนสงเคราะห์หรือการสงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการของพนักงาน ลูกจ้าง และครอบครัว ในกรณีพ้นจากตำแหน่ง ประสบอุบัติเหตุ เจ็บป่วย ตาย หรือกรณีอื่นอันควรแก่การสงเคราะห์ ทั้งนี้ ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด (ร่างมาตรา ๕๕)

๒.๗ การเงิน การบัญชี และการตรวจสอบ

(๑) กำหนดให้ กยท. เปิดบัญชีเงินฝากไว้กับสถาบันการเงินตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง และให้ กยท. จัดทำงบประมาณประจำปีโดยจำแนกเงินที่จะได้รับในปีหนึ่ง ๆ และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน (ร่างมาตรา ๕๕ และร่างมาตรา ๕๖)

(๒) กำหนดให้ กยท. วางและรักษาไว้ซึ่งระบบการบัญชีตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป และให้ กยท. จัดทำงบดุล บัญชีทำการ และบัญชีกำไรขาดทุน ส่งผู้สอบบัญชีภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีทุกปี (ร่างมาตรา ๕๗ และร่างมาตรา ๕๘)

(๓) กำหนดให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชี ทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของ กยท. (ร่างมาตรา ๕๙ ร่างมาตรา ๖๐ และร่างมาตรา ๖๑)

๒.๘ การกำกับและควบคุม

(๑) กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ กยท. และกำหนดให้ กยท. ทำรายงานปีละครั้งเสนอต่อรัฐมนตรี (ร่างมาตรา ๖๒ ร่างมาตรา ๖๓ และร่างมาตรา ๖๔)

(๒) กำหนดกิจการที่ กยท. จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี ก่อน (ร่างมาตรา ๖๕)

๒.๙ บทกำหนดโทษ

กำหนดให้ผู้ซึ่งขัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวกแก่กรรมการ พนักงาน หรือบุคคลที่ได้รับมอบหมายจาก กยท. ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ หรือจงใจไม่ปฏิบัติตามหนังสือสอบถามหรือหนังสือเรียกโดยไม่มีเหตุอันสมควรต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท (ร่างมาตรา ๖๖)

๒.๑๐ บทเฉพาะกาล

(๑) กำหนดให้โอนบรรดากิจการ เงิน ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ภาระผูกพัน และงบประมาณของกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ และขององค์การสวนยางตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ ไปเป็นของ กยท. ตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๖๗ และร่างมาตรา ๖๘)

(๒) กำหนดให้พนักงานและลูกจ้างของกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ และพนักงานและลูกจ้างขององค์การสวนยางตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ เป็นพนักงานหรือ

ลูกจ้างของ กยท. โดยให้ได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน สวัสดิการ และประโยชน์ตอบแทน
 อย่างอื่นเท่าที่ได้รับอยู่เดิมไปพลางก่อน จนกว่าผู้ว่าการจะได้บรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
 แต่จะแต่งตั้งให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างต่ำกว่าที่ได้รับอยู่เดิมไม่ได้ (ร่างมาตรา ๖๔)

(๓) กำหนดให้โอนบรรดากิจการ เงิน ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ภาระผูกพัน
 และงบประมาณของกรมวิชาการเกษตร เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับราชการของสถาบันวิจัยยาง
 และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกิจการข้างอื่น ๆ ตามที่รัฐมนตรีเห็นว่าจำเป็นต่อการดำเนินการของ
 กยท. ที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เว้นแต่เงินงบประมาณหมวดเงินเดือนและค่าจ้าง
 ประจำซึ่งมีผู้ครองอยู่ไปเป็นของ กยท. (ร่างมาตรา ๗๐)

(๔) กำหนดให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของกรมวิชาการเกษตร
 กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับกิจการที่โอนไปตามมาตรา ๗๐ ถ้าสมัครใจ
 จะโอนไปปฏิบัติงานกับ กยท. และได้แจ้งความจำนงเป็นหนังสือต่ออธิบดีเจ้าสังกัดภายใน
 หกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้โอนข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างผู้นั้น
 ไปเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของ กยท. แล้วแต่กรณี และให้ยุบอัตรากำลังของกรมวิชาการเกษตร
 ดังกล่าว และให้บุคคลดังกล่าวได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน หรือสวัสดิการ และประโยชน์
 อย่างอื่นเท่าที่เคยได้รับอยู่เดิมไปพลางก่อนจนกว่าผู้ว่าการจะได้บรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
 แต่จะให้ได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง หรือค่าตอบแทนต่ำกว่าที่ได้รับอยู่เดิมไม่ได้ (ร่างมาตรา ๗๑)

(๕) กำหนดให้การโอนข้าราชการตามมาตรา ๗๑ ถือว่าเป็นการให้ออก
 จากราชการเพราะทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
 หรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และกำหนดให้การโอนพนักงานและลูกจ้าง
 ตามมาตรา ๗๑ ถือว่าเป็นการออกจากงานเพราะทางราชการยุบตำแหน่งหรือเลิกจ้างโดยไม่มี
 ความผิด และให้ได้รับบำเหน็จตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง (ร่างมาตรา ๗๒)

(๖) กำหนดให้บรรดากฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ
 หรือข้อกำหนดที่ออกตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓
 หรือพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน
 ตามขอบวัตถุประสงค์หรืออำนาจหน้าที่ที่จะเป็นของ กยท. ตามพระราชบัญญัตินี้ที่ใช้บังคับอยู่ใน
 วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับ
 พระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนด
 ตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๗๓)

(๗) กำหนดให้ใ้วาระเริ่มแรก ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่ผู้ว่าการ
 เป็นการชั่วคราวจนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้ว่าการตามพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดให้
 คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการตามมาตรา ๑๗ (๒) โดยให้ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการ
 ตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการ
 ผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๗ (๑) และ (๓) (ร่างมาตรา ๗๔ และร่างมาตรา ๗๕)

(๒๗)

(๘) กำหนดให้ กยท. จัดให้มีกองทุนบำเหน็จสำหรับผู้ซึ่งเคยเป็นพนักงานของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางที่โอนมาเป็นพนักงานของ กยท. ซึ่งยังคงเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ จนกว่าพนักงานดังกล่าวจะพ้นจากการเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จ (ร่างมาตรา ๗๖)
